

Sága rodu T.

Marien

D, F#m, Hm, D7, G, Em, A7, A

D F#m Hm D7
1. Po čertech silná káva voněla z plechových hrnků
G Em A7 A
a slunce zář, hřála nás.
D F#m Hm D7
S radostným pocitem, že ještě to zvládnem, že spali jsme venku,
G Em A7 A
že nedostal, nás lovec čas.
G Em F#m Hm
Ještě se umíme nadchnout a prozpívat kouzelné noci,
Em A7 F#m H7
a pro vodu jít, až ke pramenům.
G Em F#m H7
Pro ty, co netuší, my nejsme ovce, ba ani vlci,
Em A7 G
vandráci nespoutaní, strážci plamenů.

D F#m Hm D7
2. Září se přehouplo do druhé půlky a my zády k městům,
G Em A7 A
bez fanfár, potají.
D F#m Hm D7
Táhneme do kopců a břízy nám lemují pradávnou cestu,
G Em A7 A
a o dálkách, nám šeptají.
G Em F#m Hm
Jako ti ptáci, co zpívají a houfují se, jsou inspirací,
Em A7 F#m H7
tak odhodlaní, tak stateční.
G Em F#m H7
Mnozí z nás také už viděli svět a právě proto se vrací,
Em A7 G
na místa tolik známá, v krajině srdeční.

D H7 G Em
3. Víš, jaké to je, když v hlavě nosíš tolik písní,
Gmi A7 D
dálkou vonících, co ti nedají spát.
Hm H7 G Em
Jak ohňostroje, jisker když nad plameny křepčí,
Em A7 D7 G
semínka hvězd, co mizí na nebesích.
G Em F#m H7
Jaké to je, když v duši klidné vzplanou nepokoje,
G Em A7
a probouzí Tvou, krev toulavou.
G Em A7 D
Tak vítěj, poslední vagon přijel, pro blázny s kytarou.

G, D, G, D, G, D